

et Par Heste, spænde baade for Vogn og Plov og fodre Kvæget.

Ude i Skibberup Egede laa der en lille Ejendom, som for Tiden var tilfals, — den havde han allerede tænkt paa. Det var et lille Boelssted, der laa i idylliske Omgivelser paa Bunden af en grøn Dal umiddelbart ved Fjorden. Bygningerne var lidt smaa og affældige; men til Gengæld var der en ualmindelig stor og smuk Have omkring Huset og opad Muren paa begge Sider af Forstuedøren voksede Stokroser og Gedeblad. En Aften havde han omtalt Stedet for Hansine, som foreløbig var den eneste, til hvem han betroede sine Hensigter; og da ogsaa hun syntes godt om det og i det hele ganske sluttede sig til hans Planer, slog han det næsten fast, at der skulde deres Fremtidshjem være.

Han vidste allerede nøjagtigt, hvorledes Boligen skulde indrettes og udstyres, hvorledes deres Husholdning skulde føres og Dagens Arbejde fordeles. Først og fremmest skulde al Luksus, al Overdaadighed og Lediggang være banlyst i deres Hjem. Bohavet skulde bestaa af simple, rødmaalede Fyrretræs Møbler, og deres Levevis skulde være en saadan, at ikke selv den fattigste kunde føle sig for ringe til at tage Plads ved deres Bord. Om Morgenens skulde de rejse sig med Solen og Lærken, og om Aftenen, naar Dagens Arbejde var endt, skulde de samle Venner i deres Stue for sammen med dem at opbygges ved Sang, Samtale, Oplæsning og Bøn. Han saa allerede i Aanden sig selv gaa og pløje i Bondekofte op og ned ad Agrene; saa sig ro ud paa Fjorden i stille Sommeraftener for at sætte Garn og stille Ruser, mens Hansine puslede derhjemme i Hytten og nu og da stillede sig ud i Forstuedøren for at se efter ham. Lyslevende saa han hendes lille, ranke Skikkelse staa under Tagskægget med den ene Haand i Siden, den anden løftet op til Panden for at skygge over Øjnene, mens hun i Tanker smilte med dette lille barnemilde Smil, som hun havde arvet efter sin Moder, og som pludselig kunde lyse op mellem Ansigtets alvorlige Linjer ligesom et Solglimt mellem en Grantykninges Træstammer. Ja, endnu længere ud i Fremtiden fløj hans lykkeberuste Tanke. Han saa deres Børn løbe og lege paa Stranden som en Skare glade